

linger skal være færdige i efteråret 2000 under det franske formandskab.

Der synes imidlertid også at være stemning for, at Helsingforstopmødet til december skal tage hul på nogle af de spørgsmål, jeg her har omtalt. Det, man bl.a. kan forestille sig, er, at der oprettes nogle midlertidige organer, så EU allerede nu bliver bedre til krisestyring. Hvad der konkret vil blive foreslået, ved vi faktisk ikke på nuværende tidspunkt, det ved vi formentlig først engang i løbet af november måned.

Må jeg sammenfatte det forsvarsmæssige område: Danmark har en klar interesse i at påvirke udviklingen; derfor sidder vi med ved bordet i EU og i NATO.

Vi har nogle klare krav på området:

For det første: Vi ønsker at fastholde, at det drejer sig om krisestyring, ikke om territorialforsvar.

For det andet: Vi ønsker at fastholde det tættest mulige samspil mellem EU og NATO, ikke at klippe forbindelsesledet over, men at udvikle et samarbejde som en del af NATO.

For det tredje: Vi ønsker fuld gennemsigtighed i samarbejdet mellem de to organisationer, ikke konkurrence eller unødigt dobbeltarbejde.

Endelig for det fjerde: Vi ønsker holdbare løsninger for de NATO-lande, f.eks. Norge, som ikke er med i EU, og for de EU-lande, der ikke er medlemmer af NATO, men som ønsker at deltage i den fælles indsats.

Det er disse fire krav, vi vil arbejde for bliver opfyldt i det samarbejde, der er gået i gang. Det er de interesser, vi vil forfægte. Vi kan ikke vide med sikkerhed, hvad det endelige udfald af drøftelserne bliver. Når der foreligger resultater, er det klart, at vi vil gøre vores stilling op.

Selve topmødet i Tammerfors på fredag og lørdag er et ekstraordinært topmøde, ekstraordinært i den forstand, at det ligger ud over det almindelige topmøde, der først afholdes i december i Helsingfors, og ekstraordinært i den forstand, at den langt overvejende del af emnerne er samlet om udlændingspørgsmålet: asyl, immigration og bekæmpelse af kriminalitet.

Grunden til, at vi koncentrerer os om netop det hovedemne, er indlysende. Vi står foran et område, hvor vi har brug for et samarbejde. I min åbningstale var jeg inde på globaliseringen og dens konsekvenser, inde på, at vi ikke kan isolere os, og det gælder sandelig ikke mindst her. Flygtningestrømmene, de stakkels menne-

sker, der må bryde op fra det land og den eg, de er vokset op i, søger andre steder hen, og af gode grunde kan flygtningene jo ikke sige: Det og det land må vi hellere gå uden om. De er i en nød- og tvangssituation og søger hjælp.

Det forhold, at flygtningestrømme ikke respekterer grænser, er en fælles udfordring, og den grænseoverskridende kriminalitet, vi også skal hamle op med, er en fælles udfordring. Det er de problemer, vi skal samles om i Helsingfors; det er de problemer, vi skal udbygge samarbejdet om og træffe beslutning om retningen for i Helsingfors.

Det er vores samlede vurdering, at de emner, vi tager op i Helsingfors, ikke vil bringe os i en situation, hvor vi skal aktivere forbeholdet på det pågældende område, men at vi kan være med, skal være med, sætte vores præg på tingene, deltage i drøftelserne og nå frem til en fornuftig konklusion. Og jeg kan så sige, at vi ud over hovedemnet, som blev lagt til rette, ikke mindst vil komme ind på udvidelsesområdet, sådan som jeg har nævnt det.

Når så retningslinjerne fra Tammerfors skal omsættes i konkrete retsakter på det retlige og det indre område, ja, så vil der selvfølgelig være nogle områder, hvor vi må stå udenfor, men det er ikke nu, det er ikke i Tammerfors. Her og nu gælder det de overordnede principper og retningslinjer. Der vil vi selvsagt gøre vores indflydelse gældende.

Nu går vi så i gang med debatten om euroen. Vi fremskynder og er i gang med at drøfte asyl- og retspolitikken, fordi samarbejdet i Europa fremskyndes. Vi tager for alvor fat på debatten om krisestyringen, om regeringskonferencen, om udvidelsen. Det stiller store krav til dansk udenrigspolitik. Her er ingen simple svar, her er ingen enkle løsninger, men der er én ting, vi skal holde os for øje: Der er et stærkt og et aktivt engagement, for kun på den måde kan vi varetage vores lands interesser som aktiv medspiller på den europæiske og den internationale scene.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Som statsministeren understregede det i sin besvarelse, er det europæiske samarbejde i hastig udvikling. Der er en omfattende dagsorden for EU i de kommende år. Samarbejdet udvikler sig dynamisk.

Det gælder ikke mindst udvidelsen. Udvidelsen er en politisk realitet. EU vil udvide sig i de kommende år. På topmødet i Helsingfors i de-